

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**S. Avrelii Avgvstini Hipponensis Episcopi Et S. R. E.
Doctoris Vita**

Lancilottus, Corneille

Antverpiæ, 1616

Cap. XVIII. Complures sibi S. Augustinus allegit, qui dein Patris sui institutum per vniuersum orbem propagant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42857

querelis insonat auribus? nōne hæc cariora viscera & caelestia vbera ostentat? Adde viri eius susceptionem carnis, ne carnalibus inhereres, & à Verbo eterno, vniuersa quæ tibi mater impropert, ne his implicare, assumpta.

Nulla ratione Christi militiam deserenda.

Adde contumelias, flagella, mortem, mortem autem crucis. Talibus concepte seminibus, contabescis in veterem hominem? Itane matrem terrenam non habebat Imperator tuus? Quæ tamen cum nuntiaretur caelestia agenti, respondit, Quæ mihi mater, aut qui fratres? His potissimum intende, carissime frater, & tolle crucem tuam, & sequere Dominum, his te affige clavis timoris Dei, &c.

CAPVT XVIII.

Complures sibi S. Augustinus allegit, qui dein Patris sui institutum per vniuersum orbem propagant.

Lib. 9. Confess. cap. 8.

Is qui habitare facit vnanimis in domo, **I**consociavit Augustino Euodium, qui relicta post Baptismum militiam seculari, se militiam Dei accinxit. Idem Euodius ad hæc Augustinianæ Religionis spiritualia castra inuitauit Alipium. Nam vt supra retulimus ex cap. 22. De ciuit. Dei, Alipius & Euodius spreto sæculo indiuidui fuere commilitones Augustini, etiam tunc cum in Italiã degerent. In his est etiam Possidius, qui Augusti-

Complures Augustiniani instituti sectatores.

gustino se conuixisse dicit in sancto proposito, annis ferè XL. nimirum annumerando tempus omne quo Possidius ei in eremo conuixit. Nam iuxta verio-
 Cap. ult. Vita.

riorem rationem, annis dumtaxat xxxvi. Episcopatum gessit. Videtur etiam D. Hilarius Arelatensis Episcopus eidem in Religione conuixisse: nam cum ad Episcopatum esset abreptus; *sufficiat* (scribit Augustino) *pæna mea, quod à presentia tuæ delicijs exulatus sim, ubi salubribus uerbis tuis nutriebar.* Vnde & ad eundem Hilarium eremi deserta peten-
 Epist. to. 7. libris de Prædestin. Sanct præfixa.

tem librum scripsit Eucherius Lugdunensis, de laudibus Eremi. Etiam verisimile est, B. Paulinum Nolanum Antistitem collegam Augustini fuisse, qui mundo valedicens monasticamq; viuendi rationem amplectens, Alipio scribit: *Nos Deus in vestra sorte voluit numerari.* Idem saluere iubet
 Anton. Possuin. in Hilario.

suos coëremitas, qui in monasterijs Carthaginensi, Tagastensi, & Hipponensi degabant. Iam verò monachi habitu indutus, scribit ad Augustinum: *Rege paruulum in terrâ reptantem, & tuis gressibus ingredi doce.* Nolo enim in me tam corporalis ortus, quàm spiritualis exortus atatem consideres, &c. Eidem Augustinianæ Regulæ vitam attemperarunt D. Prosper Episcopus Rhegiensis, & post B. Fulgentius Episcopus
 Epist. 35. & 31 apud Augustin.

Ruspen-

Tom. 6.
ann. 504.

Ruspensis, vt benè deducit Baronius: afferens, quotquot per ea tempora Episcopi vel sacerdotes creabantur, fuisse quasi omnes ex Augustinianâ Religione assumptos, quæ sola tum in Africâ vigeat, atque ex eo Religiosos, qui deinceps in orbis varias regiones ex Africâ deducebantur, fuisse Augustinianos, probat; quorum è numero, ait hunc D. Fulgentium, vnâ tunicâ cingulo coriaceo præcinctâ indutum ruri vitam egisse, iuxta Regulam sancti Augustini.

D. Guilielmus Eremita Augustinianus
Hic. Sorbo in Compēdio priuil. fol. 10.
Trull lib. 1. Canon.
Ord. c. 13. & Guilh.
Cual. c. 23
Gelasin. in Martyrol.
5. Idus Ian.
Beda lib. 5. hist. cap. 1.
Tabulę Ecclē. Neap.
Paulus Regius in Actis.
Baronius Martyrol. 28. Octob.

Hunc viuendi modum sunt amplexi plures alij, quos inter sub annū m. c. lx. D. Guilielmus Aquitanix Dux, qui fuit Philippi Regis Hispanix decimus septimus auus, secundū rationem, quam in Caribaius in fine historia Regum Hispanix. Is Guilielmus, cū asperrimam vitam duceret, exemplo suo ductūque collapsum in Prouinciis trans Alpes hunc Ordinem restituit. Pertulit enim idem Ordo complures acerrimas vexationes à Donatistis, Arrianis, Circumcellionibus, Longobardis, Hunnis, Nortmannis, Vandalis, & alijs. Vnde non ita diu, captâ Hipponensî ciuitate, multi Religiosorum Neapolim profugere, monasteriumque Niridanum prope illam ædificarunt. Floruerunt hîc inter ceteros Adrianus Afer, in Angliam postea missus ad conuersio-

uersionem eius gentis. Item D. Agnellus, & Gaudiosus, cum S. Quoduultdeo & ceteris Præsulibus, fugâ ex Africâ iuxta hanc ciuitatem delatis. Alij, teste D. Antonino, Part. 3. t. 24 deuenerunt in Thusciam: vbi D. Augustinus aliquot monasteria erexit eo tempore quo per ea loca in Africam rediit, atque inter cetera vnum Sanctissimæ Trinitati sacrum, ob apparitionem pueruli iuxta littus sibi factam. Huiusce monasterij (scribit Martinus V.) etiamnum visuntur quædam indicia. Inde plures colonix Religiosorum deductæ sunt, quædam in monasterium Ilicitanum sub annum Domini DC. vt Paulus Morigia testatur lib. De orig. Relig. cap. xxxv. In Senense monasterium anno M.L. vt Franciscus Thomæ Chronographicus Senensis; inde paulò post Venetias deuenisse, argumento sunt præter Leandrum Albertum in suâ Italiâ veteri, monumenta Veneta Auditionis Aula: in quâ feruntur in habitu Augustiniano exstare tres eximij Venetorum Patriarchæ, cum huiusmodi subscriptione, *An. DCCCC. XVII. Dominicus David Venetus Ordinis Eremitarum, Patriarcha Venetiarum num. XIII.* quem aliquo post interuallo sequuntur Bonifacius Valerius, Michael Carthego, & ipsi Patriarchæ. In Hispaniâ nostrum insti-

Hom. de
translat.
S. Monicæ.
Quomodo
Augusti-
niani Ordini
colonie
in varias
orbis partes
deducta.

tutum propagatū est, primū à S. Paulino, dein à S. Donato, qui viuus mortuusq; claruit miraculis. Id accidisse Erâ DC. XIII. hoc est anno Dñi D. LXXV. expressè habet Aufonius ad Paulinum Epist. xxv. Maximus in Chronicis Gothicis Erâ DC. XIII. & S. Ildephonsus Archiepiscopus Toletanus de viris illustrib. cap. iv. ad quem etiam sub id ferè tempus literas dedit S. Arthuagus monachus Augustinianus, de quo Maximus suprâ: *An. D. LXXXIV. floret Arthuagus, cognomēto Gothus, ex Ordine S. Augustini, prior Abbas in monasterio Cislaensi S. Crucis prope Toletum.* Religiosi enim (vt hoc in transcurso explicemus) obediebant Præpositis siue Decanis, hi verò Patri seu Abbati monasterij: eratq; vnus Presbyter, qui vices Episcopi seu Prouincialis obeundo, cunctos per vniuersum huiusmodi tractum Eremitas regebat. Vnde in Regulâ scriptum est: *Præposito tamquam Patri obediatur, multò magis Presbytero, qui omnium vestrum curam gerit.* Exin Ordo in Lusitaniam est ductus per S. Nuntum monachum, posteaq; inuictum Martyrem: inde in Armeniam se extendit, perq; Insulas maris Oceani, ad vsque montes Malabaricos. Quibus iterum in partibus, Clemente VIII. Pontifice Romano, Reuerendissimus noster

D. Ildephonsus & Arthuagus Eremita Augustinianus cœtanei. Vide Tabulas Eccl. Toletanæ apud Iul.

Paul. Diac. in histor. Eremit. in Nunto.

ster Alexius Menezius, nuper Indiarum, nunc verò Lusitaniæ Prorex, vnà cum collegis, fidei Catholicæ strenuam operam nauarunt, & magnâ ex parte restaurarunt, baptizatis ibi Principibus viris aliquot, tribus nimirum nepotibus magni illius Mogor, ac præterea Regibus Pambe, Pate, & Badaron, nec non Regis Ormutij vnico filio: qui spreto regio diademate, D. Augustini habitum summis precibus efflagitauit, ac tametsi renitentibus Patribus Augustinianis (quòd eum dicerent vtiliorem fore Christianæ reipub. in regno, quàm in Religione) ad extremum Ordini nostro humiliter est initiatus. In vtraque Indiâ, Peruanâ in primis regione, in Insulis Philippinis, Moluccis, & alijs plurimis, primi, vel ex primis Christianæ fidei satoribus fuere Augustiniani. Quibus Rex Catholicus plerisque in locis suis sumptibus, ac præsertim in Mexicanâ ciuitate bis centum aureorum millibus eleganti structurâ domum ædificauit. Etiâ in Æthiopiam supra Ægyptum, tempore Concilij Chalcedonensis circa annum Domini cccc. li. Eremitæ nostri penetrarunt. Nam vt fidem faciunt archiua seu tabularia Ecclesiæ sancti Stephani Romæ, quam Indi & Æthiopes Christiani habitant: *Apparuerunt primùm ex Africâ venien-*

uenien-

venientes nouem fratres, seu monachi, induiti habitu nigro, cum manicis largis & corrigiâ, quorum nomina hæc sunt, Ioannes qui senex erat & aliorum veluti Prior, Licanos, Pantaleon, Garime, Saama, Affe, On, Gubla, Lamapta. Et isti sunt qui in Aethiopiâ instituerunt monasteria, atque eorum corpora tamquam sancta venerantur.

CAPVT XIX.

S. Augustinus exornat Ecclesiam Monachis, Clericis, & Martyribus.

Hi omnes alijque innumeri longâ serie temporum secuti sunt primum S. Augustini institutum. Quod autem ipsemet primus in Africam hunc viuendi modum induxisset, eoque vteretur, inde nimirum Donatistæ pestiferum genus hominum non dubitauerunt tam salutare inuentum Augustino velut illius primario auctori obijcere, quemadmodum ipse refert; cum tamen ex Ægypto, Italiâ & aliunde tale vitæ genus primum acceperit. Inaudierat enim iam pridem D. Ioannis Baptistæ austeram in eremo viuendi rationem; acceperat aliorum sermone, D. Paulum Archieremitam victu habituque duro vsum esse; iam famâ didicerat totius Ægypti sanctissimum Archimandritam Antonium, sed & plurimorum